

Megemlékezés – Ft. Balogh Elemér – 2021.10.31. 15:00

Köszöntés: „Mert ha én, az Úr szólok, akkor az az ige, amelyet kimondok, késelem nélkül valóra is válik. Ha a ti napjaitokban mondok ki egy igét, te, engedetlen nép, akkor azt még akkor valóra is váltom! – így szól az én Uram, az Úr.” Ámen. (Ez 12,25)

Kezdő ének: 394. dicséret 1-2. verse: „Térj magadhoz, drága Sion...”

Textus: Zsoltárok könyve 76, 8-12

„Félelmetes vagy, ki állhat meg előtted, amikor haragszol? Ha ítéletet hirdetsz a mennyben, félni fog a föld, és elcsendesül. Mert ítéletet tart az Isten, szabadulást ad a földön az alázatosoknak. (Szela.) Még a haragvó emberek is magasztalni fognak téged, haragjuk maradékát is megfékezed. Tegyetek fogadalmat Isteneteknek, az Úrnak, és teljesítsétek, ti, akik körülötte vagytok! Vigyetek ajándékot a Félelmetesnek...”

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet, tisztelt emlékező testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A 76. zsoltár tartalmilag és lelkileg nagyban idézi a 46. zsoltárt, amelynek hitbeli bizonyágtételéből táplálkozott Luther Márton reformátor is, és levonta azt a meggyőződést: „Erős vár a mi Istenünk.” A zsoltáros a Sionon lakót dicséri és annak ellenségei feletti győzelmét énekli meg. Így és csakis így ismerik Júdában az Urat. Hogy ki felett aratott győzelmét veti papírra a zsoltáros abban már nagy a vita, de hogy ellenségről, sőt nagy és veszedelmes ellenségről van szó a piciny Júda felett, az már biztos. Júdában ismerték a Hadakozó és Bajt vívó Úr erejét.

Az Úr megismertette önmagát népével. Az Úr kijelentette hatalmát. Egyszeri és tökéletes kijelentés volt ez. Egy olyan ének áll ma előttünk, amit az istentisztelet keretén belül a Jeruzsálemben lakók és a Jeruzsálembé érkező zarándokok egyaránt ismertek és kedveltek. Az Ószövetségi hit Isten személyes tetteire épít, a találkozásra a Szabadító Istennel. Nem dogmák és tanítások eredménye, hanem az Úr tetteinek csodás megélése.

Drága testvérem! Te hogyan ismered az Urat? Hogyan ismertette meg magát Veled, családdal és közösségeddel? A Pozsonyi Református Egyházközség

hogyan ismeri az Urat? A pozsonyi református Sion látja a teljes győzelmet aratott Urat? Ki áll ma Előtted, amikor ott állunk meg, hol sírjaink domborulnak? Sálem városa kiválasztott város. A béke helye. Ott lakik az Úr. Ő teremti meg a békét. Sátorában élet van. Mellette a vándorló nép is jól lakik, iszik és eszik, és biztonságban van. A Sion hegye a szabadítás helye, ahol a nép tapasztalhatta, hogy Isten uralkodik a népek felett és a hatalmasságokkal felveszi a harcot. Ő harcol. Az Úrért és az Úrral elindul a harc.

„Az Úr harcol értetek, ti pedig veszteg legyetek.” Ezzel az elhatározással a szívükben indultak el Pozsonyba 350 évvel ezelőtt gyülekezeteinkből azok a lelkipásztorok és kántor-tanítók, akik a római katolikus hitvédők levelére válaszolva megérkeztek, hogy elmondják, mennyire szereti őket az Úr. Az ellenség nagy terve megvolt és megvalósult. Az ellenség dühöngött, de Isten ebben a gyászévtizedben nemcsak elvett, hanem rengeteget adott. Megadta a szabadulást, megadta a lehetőséget, hogy a hamuba újból parázs kerüljön és szítsa az evangélium tüzét. Ma nem az ellenség nagyságát, hanem a Szabadító erejét kell kihangsúlyoznunk. A gályarabok és pozsonyi véstörvényszék 350. évfordulóján itt a Kecse kapui temetőben, püspök-lelkészünk és a gályarabok bölcs és megfontolt utódja sírjánál, tegyük le az emlékezés koszorúit úgy, hogy rajta áll a dicsőséges szabadítás emléke. A személyes, népünk, nemzetünk, a körülöttünk élő népek harca és az Úr dicsőséges szabadítása. „Harcba csak az erőtejében lévő ember vonuljon.” – olvassuk egy első világháborús brosúrán. Én azonban azt mondom, hogy harcba vonulni csak a Győztesselel érdemes. Azzal az Úrral, Akinél a győzelem el van készítve. Ítéletet tart az Úr, és kezdi ezt mindig a saját népén, de... aki látja, hogy Ki áll az oldalán, az fogadalmat tehet. A hamuból és a gyászévtized történéseiből valóban lehet tanulni. A szomorúság és a nyomorúság eszközei váltak gyülekezetünk alappillérjeivé. A hely, ahol a gályarabok raboskodtak, ma az igehallgatás és az igehirdetés helye. A hely, ahol

a gályarabok raboskodta, ma az Úr színtere, ott hangzik igazán közösségi térben, hogy mindeddig megsegített bennünket az Úr.

Gályarabság, majd pedig szabad vallásgyakorlat. 1671 és 1681, egy évtized és minden megváltozott. Ami itt Pozsonyban elindult, az a bécsi udvarban tetőzött, majd több évszázaddal később meghozta a reformáció gyümölcsét. Igét, élő Igét, hirdetett és látható Igét jelent ma a pozsonyi seregecskének.

Mit láttunk ma gyülekezetünk életében? Hamut vagy parazsat? A Szabadító Istennel valódi életet, szolgálatot, gyümölcsöket, bátorító és biztató üzenetet. Mit kaptunk Istentől? A múlt helyes és értelmes feltárásából 1912.október 31-én a pozsonyi Sion alapjait, ma pedig 2021.október 31-én ezen alapok megszilárdulásáról tehetünk bizonyosságot azzal az Úrral, Aki él és uralkodik mindörökké elmondva a gályarabok énekén keresztül bizonyágtételünket: „1. Ha te nem lettél volna mivelünk, amikor felgerjedtek ellenünk, megemésztenek minket Istenünk. 2. Mikor haragjok reánk támadott Elborítottak volna a habok Ránk omlanak vala könnypatakok. 3. A mi lelkünknek hálót vetettek De hálójukat semmivé tetted Az eget, földet ki teremtetted. 4. Áldott légy Uram, hogy megtartottál Foguk közül kiszabadítottál Prédára minket nekik adtál. 5. Nem tehettek semmi se ellened, Tudtuk, gályánkat te vezéreled Segítségünk volt a Te szent neved.” (Gályarabok éneke) A fogadalomtétel válasz Isten szabadítására, Jahve hűségére. Tegyetek hát fogadalmat, drága testvéreim, hogy úgy élünk, hogy megújulunk úgy, ahogyan a szabadító Isten kijelentette nekünk. Tegyetek hát fogadalmat, drága testvéreim, hogy úgy szólunk, hogy akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, Róla teszünk vallást személyes életünkkel. Tegyetek hát fogadalmat, hogy nincs más Isten rajta kívül, Akit szabadítóként ismernek és ünnepelnek Sálem városában. Nincs más Isten csak a Krisztusban megjelent életnek az Ura és örökkévaló Királya. Nincs más Isten csak a hűséges Úr, Aki Jézusban kijelentette szerelmét és tettében megmutatta erejét. Legyen Övé a dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

Imádság:

„Hirdessétek velem az Úr nagyságát, magasztaljuk együtt az ő nevét (Zsolt 34,4)!”

„Mert Istennek minden ígéretére őbenne van az igen, és ezért általa mondunk áment Isten dicsőségére (IIKor 1,20).“

„Bizony, csak Istenünk, az Úr szabadítja meg Izráelt (Jer 3,23b).“

„Tied, Uram, a méltóság, a hatalom és a tisztelet, a hírnév és a fenség, bizony minden, ami a mennyben és a földön van! Tied, Uram, az ország, magasztos vagy te, mindenség fejedelme (1Krón 29,11b).“

„Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk (Zsid 4,16).“

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Áldás: Istennek népe! „Mert nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben (IKor 4,20).“

Záró ének: 158. dicséret: „Ha te meg nem tartasz...”